

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy JUDr. Romana Bárty a přísedících Marie Brůnové a Ing. Arch. Jiřího Krause rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4.11.2005, **t a k t o :**

Obžalovaní

[redacted],
nar. [redacted], státní příslušník [redacted] a [redacted] v ČR naposledy bytem [redacted]
[redacted] t.č. ve vazbě ve [redacted].

[redacted],
nar. [redacted] státní příslušník [redacted] bytem [redacted] - [redacted]
[redacted] t.č. ve vazbě ve [redacted].

j s o u v i n n i , ž e

dne 22.7.2003 kolem 16.00 hod. přijeli motorovým vozidlem, které řídil [redacted]
před dům čp. [redacted] okr. [redacted], ozbrojeni pistolemi, a to [redacted]
[redacted] pistolí ČZ vz. 45 ráže 6,35 Browning, v.č. [redacted], [redacted] pistolí ČZ vz. 27
ráže 7,65 Browning, v.č. [redacted], a poté, kdy [redacted] vyvolal slovní a fyzický
konflikt s [redacted], nar. [redacted], nar. [redacted]
a [redacted] nar. [redacted], do kterého se zapojil i [redacted], v průběhu
fyzického konfliktu [redacted] zastřelil třemi výstřely z pistole ČZ, vz. 45, ráže 6,35

do oblasti zad a hrudníku [REDAKCE] třemi výstřely ze stejné zbraně do oblasti zad [REDAKCE] a [REDAKCE] pěti výstřely z pistole ČZ, vz. 27, ráže 7,65 [REDAKCE] do oblasti zad, hrudníku, břicha a dolních končetin a v důsledku těchto střelných poranění [REDAKCE] a [REDAKCE] na místě zemřeli, [REDAKCE] zemřel při převozu do nemocnice,

t e d y

1.

Obžalovaný [REDAKCE]

- jiného úmyslně usmrtil a spáchal uvedený čin na více osobách

Obžalovaný [REDAKCE]

- jiného úmyslně usmrtil

2.

Obžalovaný [REDAKCE] sám

v přesně nezjištěné době si opatřil samonabíjecí pistoli ČZ vz. 45, ráže 6,35 Browning, v.č. [REDAKCE], včetně nejméně 97 ks ostrých nábojů ráže 6,35 Browning, zbraň použil ke střelbě dne 22.7.2003 v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], a zbraň i s náboji přechovával do dne 24.7.2003, přestože mu nebyl vydán zbrojní průkaz jakékoliv skupiny, který by ho opravňoval k nabývání, držení a nošení střelné zbraně a střeliva,

t e d y – bez povolení opatřil sobě střelnou zbraň a přechovával ji,

3.

Obžalovaný [REDAKCE] sám

v přesně nezjištěné době si opatřil samonabíjecí pistoli ČZ vz. 27, ráže 7,65 Browning, v.č. [REDAKCE], včetně nejméně 43 ks ostrých nábojů ráže 7,65 Browning, zbraň použil ke střelbě dne 22.7.2003 v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE], a zbraň i s náboji přechovával do dne 24.7.2003, přestože mu nebyl vydán zbrojní průkaz jakékoliv skupiny, který by ho opravňoval k nabývání, držení a nošení střelné zbraně a střeliva,

t e d y – bez povolení opatřil sobě střelnou zbraň a přechovával ji,

č í m ž s p á c h a l i

Ad. 1

Obžalovaný [REDAKCE]

- trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák.

Obžalovaný [REDACTED]

- trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák.

Ad. 2

Obžalovaný [REDACTED]

- trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr.zák.

Ad. 3

Obžalovaný [REDACTED]

- trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr.zák.

a odsuzují se za to

Obžalovaný [REDACTED]

Podle § 219 odst. 2 tr.zák. a § 29 odst. 1, odst. 2 tr.zák. a § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na **25 (dvacet pět) let**.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr.zák. se **z a ř a z u j e** obžalovaný [REDACTED] pro účely výkonu trestu odnětí svobody **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Obžalovaný [REDACTED]

Podle § 219 odst. 1 tr.zák. a § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na **11 (jedenáct) let**.

Podle § 39a odst. 3 tr.zák. se **z a ř a z u j e** obž. [REDACTED] pro účely výkonu trestu odnětí svobody **do věznice s ostrahou**.

Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.zák. se zabírá pistole vz. 45, ráže 6,35 Browning, v.č. [REDACTED]

Podle § 228 odst. 1 tr.ř. se **u k l á d á** obž. [REDACTED] povinnost uhradit poškozené [REDACTED] roz. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED], okr. [REDACTED] škodu ve výši 28.232,- Kč, obž. [REDACTED] poškozené [REDACTED] roz. [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED]

okr. [redacted] škodu ve výši 12.772,- Kč, [redacted] roz. [redacted]
nar. [redacted] bytem [redacted] škodu ve výši 3.637,50
Kč, [redacted] bytem [redacted] škodu ve
výši 12.250,- Kč a [redacted] bytem [redacted]
[redacted] ve výši 64.805,- Kč, přičemž podle § 229 odst. 2
tr.ř. se odkazují poškozené [redacted] a [redacted] se zbytkem svého
nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. února 2004, sp.zn. I T 35/2003, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 19. května 2004, sp.zn. 8 To 50/2004, byli obžalovaní [redacted] a [redacted] uznáni vinnými trestným činem vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák., nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr.zák., přičemž [redacted] byl podle § 219 odst. 2 tr.zák. a § 35 odst. 1 a § 29 odst. 1, odst. 3 tr.zák. odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na doživotí, [redacted] podle § 219 odst. 2 tr.zák. a § 35 odst. 1 tr.zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na třináct let.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr.zák. byl obžalovaný [redacted] zařazen pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice se zvýšenou ostrahou, [redacted] podle § 39a odst. 3 tr.zák. do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.zák. bylo rozhodnuto, že se zabírá pistole vz. 45, ráže 6,35 Browning, v.č. [redacted] a dále bylo rozhodnuto o povinnosti obžalovaných k náhradě škody.

Usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 24.3.2005, sp.zn. 11 Tdo 1311/2004, byl podle § 256k odst. 1 tr.řádu zrušen shora uvedený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích, usnesení Vrchního soudu v Praze, další rozhodnutí na tato zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a podle § 265 I odst. 1 tr.řádu byla věc přikázána Krajskému soudu v Českých Budějovicích, aby ji v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Nejvyšší soud ČR ve svém usnesení uzavřel, že zákonný znak trestného činu vraždy spáchaného ve spolupachatelství ve smyslu § 9 odst. 2 tr.zák. neměl svůj protipól ve skutkové větě ve výroku o vině a nevyplýval ani z odůvodnění odsuzujícího rozsudku. Při postupném (sukcesivním) spolupachatelství, kdy spolupachatel se účastní v době, kdy pachatel již trestný čin částečně vykonal, je spolupachatel odpovědný jen za tu část, které se účastnil, pokud tu jsou objektivní podmínky. Takto musí být postupováno i v případech trestných činů proti životu a zdraví, kdy jedním skutkem je postupně více akty napadeno několik poškozených. Nelze přitom vycházet jen z toho, že se spolupachatel nacházel na místě činu i v době, kdy pachatel trestný čin částečně (proti určité osobě) vykonal samostatně.

Z popisu objektivní skutečnosti v odůvodnění rozsudku nebylo možno zjistit, v jakém sledu a za jakých konkrétních okolností fyzického konfliktu mezi obžalovanými a poškozenými došlo ke střelbě na jednotlivé poškozené. Pokud rozhodnutí každého z obžalovaných zastřelit toho poškozeného, jehož zastřelení je mu kladeno za vinu, bylo až reakcí na vývoj nejprve slovního a pak fyzického konfliktu s poškozenými, ke kterému došlo po příjezdu obžalovaných na místo, kde k činu došlo, nemuselo být toto rozhodnutí s přihlédnutím k časovému sledu jednotlivých útoků a míst, kde se obžalovaní a poškození nacházeli, učiněno s úmyslem předpokládaný v ustanovení § 9 odst. 2 tr.zák. buď vůbec, nebo jen u útoku na některé poškozené. Při postupném spolupachatelství, kdy se spolupachatel účastní až v době, kdy pachatel již trestný čin částečně vykonal, je spolupachatel odpovědný jen za tu část, které se účastnil, pokud tu jsou objektivní podmínky. Jde-li o trestný čin vraždy spáchaný postupným zastřelením více osob, nemůže být spolupachatel odpovědný za usmrcení té osoby, k jejímuž usmrcení došlo předtím, než se rozhodl, že se na společném páčání takového trestného činu účastní tím, že sám zastřelí další osobu.

Zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu ve smyslu ust. § 29 odst. 3 písm. a) tr.zák. předpokládá vyšší míru surovosti, zákeřnosti, zvláštní lsti nebo brutality či zvrhlosti při provedení trestného činu vraždy, než jaká bývá obvykle spojena s tímto trestným činem a lze také přihlížet k okolnosti, že oběť byla vystavena zvláštním fyzickým nebo duševním útrapám. Nejvyšší soud zaujal názor, že usmrcení střelnou zbraní, byť je provedeno opakovanou střelbou a zezadu tak, že se poškozený nemůže bránit, nelze obecně považovat za zvlášť zavrženíhodné provedení trestného činu vraždy. U obžalovaného [REDAKCE] opakovanost střelby i skutečnost, že při ní byli poškození zasaženi zezadu, nemusí znamenat projevy brutality nebo zákeřnosti obžalovaného. Pokud se rozhodl bránit syna tím, že zastřelí osobu, která na něj útočila, a ta byla přitom k němu otočena zády, těžko na ni mohl vystřelit zepředu a v případě pošk. [REDAKCE] byl zpočátku veden útok [REDAKCE] zepředu a není vyloučeno, že poškozený dříve než k výstřelu došlo, se stačil pootočit. Opakovanost výstřelů lze u obžalovaného vysvětlit jednáním ve zkratkové reakci v silném afektu. Nejvyšší soud upozornil, že soudní praxe dosud v hledisku účinné ochrany společnosti spatřovala především požadavek generální prevence, tedy potřebu působit uloženým trestem na ostatní členy společnosti a požadavek individuální prevence byl shledáván v druhé alternativní podmínce § 29 odst. 3 písm. b) tr.zák., tedy v tom, že není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 15 až do 25 let. Splnění jedné z podmínek nezbytných pro uložení trestu doživotí (§ 29 odst. 3 písm. b) tr.zák.) nebylo odůvodněno v souladu s převládajícím výkladem zákona.

Nejvyšší soud poukázal, že krajský soud je vyslovenými právními názory ve svém rozhodnutí vázán a je rovněž nutné, aby v novém rozhodnutí byl respektován zákaz reformacionis in peius.

V dalším řízení vycházel krajský soud při zjišťování skutkového stavu věci z dosud provedených důkazů, které znovu hodnotil, k žádosti obou obžalovaných byli vyslechnuti [REDAKCE] a [REDAKCE] a krajský soud dospěl k těmto závěrům.

Svědectví výpovědi [redacted] výpovědi
svědků vystupujících pod smyšlenými jmény [redacted]

[redacted] znalecký posudek znalců z oboru soudního
lékařství, znalecký posudek z oboru balistiky, kriminalistická chemická expertiza, protokoly
o ohledání míst činu, lékařské zprávy, fotokopie zajištěných písemností, fotodokumentace,
odborná vyjádření k pachovým stopám a sdělení Obecního úřadu [redacted] a Magistrátu
Města [redacted], prokázaly tento skutkový stav.

Obžalovaný [redacted] na přelomu 70. a 80. let emigroval do [redacted] po
roce 1989 se zdržoval i v České republice, avšak přibližně v roce 2000 došlo ke sporům mezi
ním a jeho manželkou. Protože obžalovaný byl přesvědčen, že na straně manželky v jejich
sporech vystupují i další občané [redacted] docházelo z tohoto důvodu mezi ním a těmito
občany ke konfliktům.

Dne 22. července 2003 tyto konflikty tragicky vyvrcholily. V tento den obž. [redacted]
[redacted] přijel do [redacted] společně se svým synem [redacted] motorovým
vozidlem zn. Fiat UNO. V obci [redacted] okr. [redacted], nejprve obžalovaný
[redacted] vyvolal slovní konflikt s [redacted] nar. [redacted] který odjížděl
do svého bydliště na kole. Po tomto slovním konfliktu obž. [redacted] odjel
s uvedeným vozidlem po místní komunikaci před zahrádku stánku s občerstvením, které patří
k domu čp. [redacted] a zde znovu vyvolal slovní konflikt s [redacted]
tento slovní konflikt přerostl ve fyzický konflikt. [redacted] odešel k vozidlu
obžalovaného [redacted] otevřeným okénkem mu [redacted] nastříkal do
očí slzný plyn. V tento okamžik se rozhodl pomoci svému otci [redacted] nar.
[redacted] odcházel k autu, ze kterého vystoupil [redacted] Tito muži se setkali za zadní
částí motorového vozidla a zde mezi nimi došlo k fyzickému konfliktu, v jehož průběhu se
[redacted] a [redacted] pokusil přijít na pomoc [redacted] nar.
[redacted]

Poté z motorového vozidla vystoupil [redacted] který vyjmul z pravé kapsy
kalhot malou pistoli. V průběhu konfliktu obžalovaný [redacted] opakovaně vystřelil
na poškozené [redacted] a [redacted] a v době, kdy již ležel [redacted] na
zemi, obžalovaný [redacted] proti tomuto poškozenému znovu použil střelnou zbraň
a v této době byla použita další střelná zbraň, jejíž výstřely se ozývaly z prostor hospůdky či
zahrady.

Při tomto tragickém konfliktu byl [redacted] zasažen třemi výstřely z pistole ČZ
vz. 45, ráže 6,35 do oblasti zad a hrudníku, [redacted] třemi výstřely ze stejné zbraně do
oblasti zad a [redacted] pěti výstřely z pistole ČZ vz. 27, ráže 7,65 do oblasti zad,
hrudníku, břicha a dolních končetin. V důsledku těchto střelných poranění [redacted]
a [redacted] na místě zemřeli, [redacted] zemřel při převozu do nemocnice.

Při zatčení dne 24. července 2003 byla u obžalovaného [REDAKCE] zajištěna samonabíjecí pistole ČZ vz. 45, ráže 6,35 Browning, výr. čísla [REDAKCE], ve věcech obou obžalovaných, které se nacházely u jejich příbuzné v [REDAKCE] samonabíjecí pistole ČZ vz. 27, ráže 7,65 Browning, výr. čísla [REDAKCE]. Ve věcech obžalovaných bylo dále zajištěno 97 ks ostrých nábojů ráže 6,35 Browning a 43 ks ostrých nábojů ráže 7,65 Browning.

Závěry znaleckého posudku z oboru soudního lékařství prokázaly, že [REDAKCE] utrpěl zástřel vlevo vzadu na hrudníku ve vzdálenosti 128 cm od paty, zástřel vlevo vzadu na hrudníku ve vzdálenosti 120 cm od paty a zástřel hrudníku a břicha vpravo vzadu ve výši 126 cm od paty. Tato popsaná střelná zranění odpovídají vzájemnému postavení střelce proti zádům poškozeného vestoje a u střel č. 1 a 2 byl poškozený natočen mírně levým bokem ke střelci, u střely č. 3 pravým. [REDAKCE] utrpěl zástřel hrudníku, když vstřel je uložen vpravo vpředu 128 cm od paty, průstřel hrudníku, když vstřel je uložen vpravo na zádech 134 cm od paty a zástřel hrudníku, kdy vstřel je uložen vlevo na zádech 136 cm od paty. První střelný kanál odpovídá nejspíše poloze střelce i poškozeného vestoje nebo poloze poškozeného na zemi podepřeného levou rukou a levým bokem, střelný kanál č. 2 nejspíše odpovídá poloze střelce vestoje a poloze poškozeného poněkud níže a v předklonu, a střelný kanál č. 3 odpovídá poloze střelce vestoje a poloze poškozeného mírně níže, např. vkleče. [REDAKCE] pak utrpěl zástřel hrudníku, kdy vstřel je uložen vlevo v přední části podpažní, zástřel břicha a hrudníku, kdy vstřel je uložen vpravo od pupku 111 cm od paty a další vstřel je uložen v přední podpažní čáře pod dolními žebry vpravo 114 cm od paty, střelné poranění, kdy jde o průstřel na zadní ploše levého ramena a zástřel levé dolní končetiny. Tato poranění byla způsobena výstřely z krátké ruční palné zbraně střední ráže, kdy střelba byla pravděpodobně vedena ze vzdálenosti větší než 1,5 metru. Zástřel hrudníku odpovídá poloze vůči střelci vestoje, pro zástřely označené 2 a 3 a zástřel do levé dolní končetiny je nepravděpodobnější poloha poškozeného vleže na zádech a střelce vestoje v podélné ose ležícího směrem nohou.

Ze znaleckého posudku Policie ČR, odvětví balistika, soud zjistil, že obě zajištěné samonabíjecí pistole, a to ČZ vzor 45, ráže 6,35 Browning a ČZ vzor 27, ráže 7,65 Browning jsou střelbyschopné a u obou pistolí byly zjištěny stopy očazení po střelbě. Zajištěné náboje byly střelbyschopné a jsou střelivem do předložených zbraní. Mikroskopickým zkoumáním bylo prokázáno, že nábojnice ráže 6,35, a to stopy č. 9, 11, 12, 13 a 14 byly vystřeleny z předložené pistole ČZ vz. 45, výr. čísla [REDAKCE], a nábojnice ráže 7,65, stopy č. 3, 4, 10 a 16 byly vystřeleny z předložené pistole ČZ vzor 27, výr. čísla [REDAKCE]. Mikroskopickým zkoumáním bylo také prokázáno, že střela ráže 6,35 stopa č. 15 a střely zajištěné při pitvě zemřelých [REDAKCE] a [REDAKCE] byly vystřeleny z předložené pistole ČZ vzor 45, výrobního čísla [REDAKCE] a střely ráže 7,65, zajištěné při pitvě [REDAKCE] byly vystřeleny z předložené pistole ČZ vzor 27, výr. čísla [REDAKCE]. Ze závěrů tohoto posudku také vyplývá, že vystřelené nábojnice byly z obou předložených pistolí vyhazovány značně nepravidelně a pokud přílohou posudku byl plánec, v němž bylo zakresleno postavení střelců, výslovně se uvádí, že zakreslená postavení lze považovat pouze za orientační, neboť před ohledáním místa činu bylo s poškozenými manipulováno, polohu vystřelených nábojnic, které byly nalezeny na místě činu, je třeba považovat za orientační, neboť nábojnice mohly

dopadnout na tvrdý živичný povrch vozovky a odrazit se a směr a vzdálenost vyhazování nábojnic z předložených pistolí, které byly experimentálně zjištěny, nemusí odpovídat situaci na místě činu, neboť na vzdálenost vyhazování nábojnic má vliv jednak výška zbraně nad terénem, ale zejména úhel mezi vektorem počáteční rychlosti vyhozené nábojnice a horizontální rovinou, kdy hodnoty naměřené při experimentu platí pouze za podmínky, že osa rukojeti pistole v příčné rovině je orientována vertikálně.

Dne 27.10.2005 byl na základě své žádosti vyslechnut obžalovaný [REDAKCE] který uvedl: „[REDAKCE] mne za autem napadl a padl jsem tím úderem k zemi. Pak přišel ke mně mladý [REDAKCE] a vytáhl nůž. Nejsem si dnes jistý tím, jestli [REDAKCE] měl nůž, protože policie dělala fotky a na fotografii není žádný nůž. Ležel jsem na zemi, padl výstřel, [REDAKCE] běžel pryč. Najednou jsem zpozoroval, jak vedle mě leží mladý [REDAKCE]. Slyšel jsem z levé strany výstřely, otočil jsem se a viděl jsem, že [REDAKCE] šel s lopatou proti mému otci. Vzal jsem si ceduli, která byla jako oznamovací cedule, a chtěl jsem jít s tou cedulí mezi [REDAKCE] a mezi otce. Najednou padl výstřel, pustil jsem ceduli, nastoupil jsem na sedadlo spolujezdce, otec nastoupil na sedadlo jezdce, otočili jsme se a jeli jsme rovně.“

V přípravném řízení tento obžalovaný uvedl, jak v průběhu konfliktu mladý [REDAKCE] vytáhl pravou rukou nůž a šermoval tímto nožem nad jeho hrudí. Naznačoval bodnutí nožem proti prsou a v tu chvíli obžalovaný zaslechl výstřel a spatřil, jak starý [REDAKCE] drží v ruce krátkou střelnou zbraň. Později v průběhu konfliktu byl jeho otec natočen směrem k restauraci, odkud běžel skinhead s lopatou. On sám vzal tabuli, která stála vedle silnice, neboť chtěl bránit svého otce proti skinheadovi s lopatou, který tuto lopatu napřahoval směrem dopředu na otce. [REDAKCE] stál přibližně dva a půl metru od otce, najednou padly dva výstřely a padl také skinhead, který byl ve vzdálenosti asi čtyř metrů od otce. Na skinheada střílel jeho otec krátkou střelnou zbraní, a to pistolí černé barvy. On sám v době konfliktu měl na sobě pracovní oděv, kombinézu zelené barvy na zip s dlouhými rukávy.

[REDAKCE] pak dne 3. 11. 2005 uvedl: „Přiběhli ke mně [REDAKCE] a [REDAKCE] a začali mne mlátit otevřeným okénkem v autě, syn vystoupil, že na nás ještě běží třetí nebo čtvrtý muž. Když potom přestali s mlácením, viděl jsem, že syna vzadu morduje [REDAKCE], vystoupil jsem z vozidla, viděl jsem, jak tam sedí dva, [REDAKCE] a [REDAKCE], ten měl nůž, naznačoval bodnutí a tak jsem vytáhl malou obrannou pistolí a prostě jsem ho postřelil. Pak jsem se otočil a viděl jsem, jak starý [REDAKCE] na mě vytáhl pistolí, chtěl jsem ho paralyzovat, chtěl jsem nastoupit a odjet a pak jsem slyšel, jak z hospůdky přibíhá [REDAKCE] na mě s lopatou, tak jsem vytáhl malou pistolí a bránil jsem se. Jednu pistolí jsem tehdy měl v podpaží a byl jsem oblečen v dlouhém žlutém tričku. Pouzdro jsem měl pod tímto tričkem. Někdy jsem nosil jednu zbraň, někdy obě dvě“. K dotazu obhájce uvedl, že skutečně [REDAKCE] na něho vytáhl pistolí a pokud střílel na [REDAKCE] tak střílel zepředu.

Soud nevyhověl návrhům obhajoby na doplnění dokazování, které se týkalo opětovného výslechu svědků, kteří byli v minulosti vyslechnuti, případně zajištění listin

vztahujících se ke sporům obžalovaného [REDAKCE] s dalšími osobami, ani návrhu, aby byl znovu zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie ohledně [REDAKCE]

Nelze předpokládat, že dříve vyslechnutí svědci by byli schopni nyní uvést další konkrétní skutečnosti, které v minulosti neuvedli a dosud zajištěné důkazy spolehlivě prokázaly, že mezi obžalovaným [REDAKCE] a dalšími osobami existovala řada konfliktů, tyto však nejsou rozhodující pro posouzení trestní odpovědnosti tohoto obžalovaného. Krajský soud také neshledal okolnosti, které by mohly vést k závěru, že dříve vypracovaný znalecký posudek z oboru psychiatrie nevzal v úvahu veškeré rozhodné skutečnosti, neboť obžalovaný [REDAKCE] již při vypracování znaleckého posudku uváděl skutečnosti o svých zdravotních potížích v [REDAKCE] a tyto skutečnosti vzali znalci v úvahu. Charakter vystupování tohoto obžalovaného se také v průběhu celého trestního řízení výrazně neměnil a není důvodu k podezření, že by obžalovaný v současné době nebyl schopen chápat smysl probíhajícího trestního řízení. Závěry znaleckého posudku z oboru balistiky dostatečně rozvádějí, proč v plánu zakreslená postavení střelců lze považovat pouze za orientační a podle názoru soudu ani dodatečný výsledek zpracovatele posudku by nemohl vést ke konkrétnějším závěrům.

Vzhledem k závěrům obsaženým v rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR krajský soud hodnotil jednotlivé svědecké výpovědi s přihlédnutím k otázce, v jakých místech a v jakých časových souvislostech probíhal konflikt mezi obžalovanými a poškozenými a střelba vůči jednotlivým poškozeným. Znovu dospěl k závěru, že skutečnosti obsažené v jednotlivých výpovědích mohly být ovlivněny stresem osob, které tuto tragickou událost pozorovaly i jejich soustředěním na některé jednotlivosti, a proto tyto výpovědi hodnotil nikoliv jako účelově nepravdivé, ale jako výpovědi, které v některých skutečnostech mohou být nepřesné. Z tohoto důvodu tyto výpovědi porovnával jak mezi sebou navzájem, tak je posuzoval i s přihlédnutím k objektivně zjištěným skutečnostem, vyplývajícím ze závěrů znaleckého posudku z oboru soudního lékařství i stop zajištěných na místě činu.

Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí poukázal na svědecké výpovědi [REDAKCE]

[REDAKCE] a [REDAKCE]
Svědkyne [REDAKCE] spatřila, jak z auta vystupuje [REDAKCE] vyjímá z pravé kapsy kalhot malou pistoli a jde podél auta dozadu, kde se nacházeli ostatní. Poté svědkyně slyšela výstřely. Svědek vystupující pod jménem [REDAKCE] pozoroval rvačku dvou mužů, robustnější muž v modrém tričku klečel na ležícím muži a pěstí se jej snažil uhodit. Mezitím vyběhl z prostoru odnaproti starší muž s bříškem a najednou svědek uslyšel ránu a poté další výstřely. Na modrém tričku muže se objevila krev a tento muž padl na kolena. Muž, který na místo přišel, se začal přetahovat s jedním z mužů stojících u plotu, který se mu snažil vzít pistoli. Svědek vystupující pod jménem [REDAKCE] pozoroval rvačku dvou mužů a poté uviděl staršího muže, který střílel na mladšího, prchajícího před ním. Další svědek vystupující pod jménem [REDAKCE] pozoroval, jak na místě [REDAKCE] střílí na člověka stojícího proti němu, který se mu snažil vzít zbraň z ruky a svědek slyšel tři rány a poté střílející namířil na osoby ležící na zemi a znovu svědek slyšel výstřely. Svědkyně

vystupující pod jménem [REDAKCE] pozorovala [REDAKCE] který stál nad [REDAKCE], v obou rukou držel malou pistoli a střílel na něho. V tomto okamžiku slyšela další střelbu jakoby ze zahradní restaurace a těch ran bylo čtyři nebo pět. Rány ze zahradní restaurace se ozvaly až poté, co tam vběhl [REDAKCE]

Oproti předchozímu řízení u Krajského soud v Českých Budějovicích došlo ke změně, kdy obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že to byl on, kdo střílel na poškozeného [REDAKCE].

Podle § 2 odst. 6 tr.ř. orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a výslech obžalovaného je jedním z důkazních prostředků podle trestního řádu. Obsah doznání obžalovaného lze však považovat za věrohodný pouze tehdy, je-li jeho věrohodnost prokázána dalšími věrohodnými důkazy.

Již v předchozím řízení krajský soud uzavřel, že svědci pozorující [REDAKCE] na místě jej pozorovali pouze v krátkém časovém okamžiku a není důvodu pochybovat, že jmenovaný se na místě činu nacházel. Žádný z vyslechnutých svědků neviděl u [REDAKCE] dvě zbraně, podle jejich výpovědí u [REDAKCE] spatřili pouze jednu zbraň, jejíž popisovaný vzhled odpovídal zajištěné pistoli ráže 6,35 mm a žádný ze svědků také neviděl, že by tento obžalovaný tuto střelnou zbraň měnil za jinou. Z protokolů o ohledání místa činu vyplynula dvě různá místa, kde byl nalezen větší shluk nábojnic ráže 6,35 mm a nábojnic ráže 7,65 mm. Při zatčení byla u [REDAKCE] nalezena pouze jedna pistole ráže 6,35 mm a svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že ve stejném časovém okamžiku slyšela střelbu ze dvou různých míst. Této svědecké výpovědi pak odpovídala i vyjádření svědků vystupujících pod jménem [REDAKCE] a [REDAKCE]

Z odborného vyjádření založeného ve spise na č.l. 432 vyplývá, že byly porovnávány otisky na pistoli zn. ČZ a srovnávacích pachových konzervách [REDAKCE] a [REDAKCE] a ve všech případech byla zjištěna shoda. Na střezech z montérkové kombinézy zelené barvy, klobouku béžové barvy, modrého trička, černých polobotek, kdy jde o věci [REDAKCE] byly zjištěny částice jednoznačně indikující povýstřelové splodiny ze zápalky náboje a byla zjištěna druhová shoda s výtěry nábojnic a hlavní obou zbraní. Svědkyně [REDAKCE] uvedla, že spatřila [REDAKCE] jak stojí nad [REDAKCE] a střílí do něho, přičemž podle jejího názoru v tuto dobu byl [REDAKCE] v zahradce před hospodou. [REDAKCE] měl na sobě krátké kalhoty a tričko, v okamžiku, kdy spatřila, jak [REDAKCE] střílí do [REDAKCE] uslyšela další střelbu, která se ozývala jakoby z hospody, z té zahrady. Těch střel nebo ran bylo víc, šlo o čtyři nebo pět ran. Svědek [REDAKCE] uvedl, že muž s montérkami, byť mluví o starším muži, utíkal za mladším mužem a měl v ruce pistoli. Svědek vystupující pod jménem [REDAKCE] pak uvedl, že celkově slyšel přibližně deset výstřelů, podle jeho názoru nebylo na místě stříleno z jedné zbraně, ale muselo být na místě současně stříleno ze dvou zbraní, kdy jedna se ozývala méně, druhá více.

Při pitvě bylo na těle poškozeného [REDAKCE] zjištěno pět střelných poranění, která byla smrtelná pro svou všeobecnou povahu a pro poranění označená v posudku na č.l. 374 body 2 a 3 a pro zástřel do levé dolní končetiny, byla podle znalců nepravděpodobnější poloha poškozeného vleže na zádech a střelce vestoje v podélné ose, ležícího směrem od nohou. Počet střelných poranění prokazuje podle závěru soudu nevěrohodnost výpovědi [REDAKCE] i [REDAKCE] kteří mluví o maximálně dvou ranách proti [REDAKCE] neboť na tohoto poškozeného bylo vystřeleno nejméně pětkrát a je vysoce pravděpodobné, že tři výstřely byly vedeny v době, kdy již poškozený ležel na zemi. Jako věrohodné nemohl také krajský soud akceptovat vyjádření obžalovaného [REDAKCE] že pouzdro s pistolí měl pod letním tričkem, aniž by bylo kýmkoliv snadno zpozorovatelné a nelze také jako věrohodné akceptovat vyjádření obžalovaného [REDAKCE] že nikdy u svého otce nezpozoroval střelnou zbraň, byť by podle výpovědi [REDAKCE] chodil jmenovaný těmito pistolemi ozbrojen. V neprospěch vyjádření [REDAKCE] je také zjištění jeho pachových stop na pistolí značky ČZ. Naopak počet zjištěných poranění svědčí pro věrohodnost výpovědi svědkyně vystupující pod jménem [REDAKCE], která jednoznačně popsala, že v době, kdy [REDAKCE] střílel na ležícího [REDAKCE] slyšela z prostor hospůdky – zahrádky, souběžně čtyři nebo pět střelných ran.

Rozpory ve výpovědích obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] s objektivně zjištěnými skutečnostmi podle názoru soudu prokazují, že tyto výpovědi jsou účelové, vedené snahou, aby obžalovaný [REDAKCE] unikl své trestní odpovědnosti. Nelze přehlédnout, že v jakémkoliv dalším rozhodnutí Krajského soudu v Českých Budějovicích musí být respektován zákaz reformationis in peius (§ 265s odst. 2 tr.ř.) a není důvodu pochybovat, že obžalovaní si byli vědomi, že i přes jakékoliv doznání nemůže být [REDAKCE] uznán vinným ze zastřelení tří osob.

Skutečnosti vyplývající z ohledání místa činu i svědeckých výpovědí vyslechnutých osob potvrzují nevěrohodnost a účelovost obhajoby obžalovaných o ozbrojení poškozených at' nožem či střelnou zbraní. Podle názoru soudu přichází v úvahu jediný logický závěr, a to, že poškození byli zastřeleni buď oběma obžalovanými či obžalovaným [REDAKCE]

Výpovědi obou obžalovaných, jakým způsobem zastřelil [REDAKCE] poškozeného [REDAKCE], jsou v rozporu s objektivně zjištěnými skutečnostmi a podle závěru soudu zajištěné částice jednoznačně indikující povýstřelové splodiny ze závěrky náboje na montérkové kombinéze [REDAKCE] kterou měl na sobě v uvedený den, i svědecké výpovědi [REDAKCE] a [REDAKCE] prokazují, že pachatelem střelby na [REDAKCE] byl obžalovaný [REDAKCE]. Pokud jde o výpověď svědka vystupujícího pod jménem [REDAKCE] mohl tento svědek nepřesně vnímat věk zúčastněných osob, nelze však předpokládat, že by tento svědek si zaměnil pracovní oděv, a to montérky, které měl v kritický den na sobě obžalovaný [REDAKCE] za oblečení [REDAKCE] kdy šlo o tričko a krátké kalhoty a z této svědecké výpovědi spolehlivě vyplývá, že muž v montérkách rovněž držel v ruce pistolí. Veškeré tyto důkazy ve

svém souhrnu podle závěru soudu bez důvodných pochybností prokazují vinu obžalovaného [REDAKCE].

Soud dále hodnotil, zda u obou obžalovaných šlo o spolupachatelství ve smyslu ust. § 9 odst. 2 tr.zák. či o tzv. souběžné pachatelství. Již v prvním rozhodnutí nedospěl krajský soud k závěru, že by provedené důkazy prokazovaly předchozí domluvu obou obžalovaných na zastřelení poškozených a takovýto závěr v současné době by byl závěrem v neprospěch obou pachatelů.

Proto soud posuzoval na základě pokynu nejvyššího soudu, zda u obou obžalovaných došlo ke konkludentní dohodě a uzavřel, že provedené důkazy spolehlivě nevylučují, že [REDAKCE], který začal střílet jako první, nedal spoluobžalovanému synovi tento svůj záměr předem najevo a okolnost vyplývající ze svědecké výpovědi [REDAKCE] pouze prokazuje, že došlo k výstřelům na [REDAKCE] v době, kdy obžalovaný [REDAKCE] střílel na [REDAKCE] a není tedy spolehlivě vyloučena alternativa, že [REDAKCE] pod vlivem událostí probíhajících nezávisle na jeho vůli, učinil samostatné rozhodnutí o usmrcení naposled napadeného [REDAKCE]. Z těchto důvodů nebylo jednání obžalovaných posuzováno jako jednání spolupachatelů podle § 9 odst. 2 tr.zák., ale jako souběžné pachatelství.

U obžalovaného [REDAKCE] nebyla v době činu zjištěna žádná duševní choroba ani závažná duševní porucha a jde u tohoto pachatele o relativně stálou povahovou úchytku, a to osobnost psychopatickou s rysy schizoidními a paranooidními. V době jednání byl plně schopen rozpoznat jeho společenskou nebezpečnost a jeho schopnost toto jednání ovládat byla pouze lehce nepodstatně snížena. Jeho resocializace je možná, i když vzhledem k jeho osobnostní struktuře nikoliv jednoduchá. Jde o osobnost, která interpretuje fakta vlivem paranooidní percepce a obžalovaný má sklon v konfliktní situaci reagovat agresivně, jde o dráždivou osobnost s nízkou frustrační tolerancí.

Také u obžalovaného [REDAKCE] nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani závažná duševní porucha a jde u něj o osobnost s rysy hypersensitivitu a schizoidními a sklonem reagovat neuroticky. V době jednání byl plně schopen rozpoznat jeho společenskou nebezpečnost a jeho schopnost ovládat toto jednání byla plně zachována. Jeho resocializaci považují znalci za dobrou a vyšetřením nebyly zjištěny agresivní rysy v osobnosti nad normu. Za vypjatých okolností a nebo při nahromadění napětí je u tohoto obžalovaného vysoké nebezpečí nekontrolované, tedy i agresivní reakce.

Závěry znaleckých posudků z oboru psychiatrie a psychologie, s nimiž se krajský soud ztotožnil, prokazují, že u obou obžalovaných jde o plně trestně odpovědné pachatele, kteří při zastřelení poškozených, jak prokazují provedené důkazy, nejednali v rámci nutné obrany.

Protože obžalovaný [REDAKCE] úmyslně střelbou usmrtil dva muže, [REDAKCE] dalšího muže, bylo jednání [REDAKCE] posouzeno jako naplnění všech zákonných znaků trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. U [REDAKCE]

██████████ jako naplnění všech zákonných znaků skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1 tr.zák. Počet výstřelů směřujících proti jednotlivým poškozeným, místa, na které byla střelba směřována, a to i za situace, kdy již poškození leželi na zemi, prokazuje, že oba pachatelé jednali v přímém úmyslu poškozené usmrtit.

Protože oba obžalovaní si v přesně nezjištěné době opatřili nelegálně střelné zbraně, a to ██████████ samonabíjecí pistolí ČZ vz. 45, ráže 6,35 mm včetně 97 ks ostrých nábojů do této zbraně a ██████████ pistolí ČZ vz. 27, ráže 7,65 mm se 43 ks ostrých nábojů do této zbraně a přechovávali na území České republiky tyto střelné zbraně a střelivo bez jakéhokoli povolení až do dne 24.8.2003, byli oba obžalovaní uznáni vinnými rovněž trestným činem nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr.zák.

Obžalovanému ██████████ byl prvním odsuzujícím rozsudkem uložen podle § 219 odst. 2 tr.zák. a § 35 odst. 1 a § 29 odst. 1, odst. 3 tr.zák. úhrnný trest odnětí svobody na doživotí. V předchozím řízení již krajský soud neshledal, že by se projednávaného činu obžalovaný dopustil ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky a v současné době je obžalovaný odsuzován za usmrcení dvou osob, nikoliv již tří, jako v prvním rozhodnutí a tragický následek usmrcení dvou osob je již obsažen při právním posouzení jednání pachatele jako trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr.zák. Krajský soud je rovněž vázán právním závěrem nejvyššího soudu, že charakter a způsob střelby obžalovaného nelze v projednávaném případě posuzovat jako zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu a nejsou tedy dány zákonné podmínky ve smyslu ust. § 29 odst. 3 písm. a) tr.zák.

Pachateli, který je odsuzován za trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 tr.zák. lze ukládat trest odnětí svobody na 12 až 15 let nebo výjimečný trest, kdy výjimečným trestem podle § 29 odst. 1 tr.zák. se rozumí i trest odnětí svobody nad 15 do 25 let. Podle § 29 odst. 2 tr.zák. trest odnětí svobody nad 15 až 25 let může soud uložit pouze tehdy, jestliže stupeň nebezpečnosti trestného činu pro společnost je velmi vysoký nebo možnost nápravy pachatele je obzvláště ztížena. Pro posouzení velmi vysokého stupně nebezpečnosti pro společnost jsou rozhodné objektivní okolnosti, a to zejména význam konkrétního dotčeného zájmu chráněného trestným zákonem, způsob provedení činu a jeho následky, okolnosti, za nichž byl spáchán, i forma a míra zavinění pachatele. Možnost nápravy pachatele je třeba hodnotit s přihlédnutím k jeho osobnosti i jeho přístupu k základním společenským hodnotám a snaze zbavit se kriticky příčin, které ho vedly ke spáchání trestného činu.

Obžalovaný ██████████ nejednal pod vlivem duševní choroby či poruchy, jeho schopnost rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání byla plně zachována a jeho schopnost ovládat toto jednání byla pouze lehce, nepodstatně snížena. Jednal v přímém úmyslu, neboť opakovanými výstřely z krátké vzdálenosti zastřelil dva muže, proti nimž použil střelnou zbraň i zezadu v době, kdy nebyl žádným způsobem a ani nemohl být ohrožován a jeho jednání vedlo takto k tragickým a neodčinitelným následkům nejen pokud jde o zastřelené muže, ale došlo také k tragickému a neodčinitelnému následku pro život pozůstalých příbuzných. V průběhu celého trestního řízení projevil tento obžalovaný zcela

lhostejný postoj ke způsobenému zvláště závažnému následku a přestože i zjišťované anomální rysy jeho osobnosti nevylučují možnost kritického přístupu k vlastnímu protispolečenskému jednání, obžalovaný tak není ochoten učinit a považuje své jednání za plně legální a spravedlivé.

Tyto skutečnosti podle závěru soudu prokazují, že stupeň nebezpečnosti trestného činu obžalovaného [REDAKCE] pro společnost je velmi vysoký a je i obzvláště ztížena možnost nápravy tohoto pachatele. Souběh těchto dvou okolností vedl krajský soud k závěru, že účelu trestu podle § 23 odst. 1 tr.zák., tedy ochrany společnosti před pachatelem trestného činu, zabránit obžalovanému v dalším páčání trestné činnosti a pozitivně na něj působit i pozitivně působit na ostatní členy společnosti lze dosáhnout pouze uložením trestu na samé horní hranici zákonné trestní sazby, to ve výměře 25 let, to jako trestu úhrnného za použití § 35 odst. 1 tr.zák.

Pro účely výkonu tohoto trestu byl obžalovaný podle § 39a odst. 2 písm. d) tr.zák. zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, to i s přihlédnutím k ust. § 39a odst. 3 tr.zák.

Obžalovanému [REDAKCE] byl ukládán trest odnětí svobody v zákonné trestní sazbě nad 10 až 15 let. U tohoto pachatele vzal krajský soud v úvahu, že obžalovaný jednal pod vlivem svého otce, on sám konflikt nevyvolal a i věk tohoto obžalovaného, který byl do trestné činnosti vmanipulován jednáním svého otce, umožňuje závěr, že účelu trestu u tohoto obžalovaného lze dosáhnout i trestem vyměřeným při spodní hranici zákonné trestní sazby. Proto byl tomuto obžalovanému uložen jako úhrnný trest za použití § 35 odst. 1 tr.zák. za spáchání dvou úmyslných trestných činů trest odnětí svobody ve výměře 11 let. Tento trest je již ze zákona nepodmíněný. Podle § 39a odst. 3 tr.zák. byl tento obžalovaný zařazen pro účely výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou, to i s přihlédnutím k předchozím závěrům krajského soudu, obsaženým ve zrušeném rozhodnutí.

Podle § 73 odst. 1 písm. c) tr.zák. bylo vysloveno zabrání pistole vz. 45, ráže 6,35 mm Browning, v.č. [REDAKCE], neboť tento postup vyžaduje bezpečnost lidí.

K trestnímu řízení se s požadavkem náhrady škody řádně a včas prostřednictvím zmocněnce připojili poškození [REDAKCE] to s požadavkem náhrady škody ve výši 9.119,80 Kč za smuteční oblečení, za náklady spojené s ohlášením smrti jejího manžela ve výši 1.472,50 Kč, za jízdné ve výši 3.252,- Kč a za náklady na výživu pozůstalé manželky ve výši 750 EUR měsíčně. Poškozená [REDAKCE] pak s požadavkem náhrady škody ve výši 3.969,- Kč za smuteční oblečení a 1.790,- Kč za smuteční obuv, za zničené hodinky v částce 3.000,- Kč, za zaplacené náklady na vypravení pohřbu zemřelých ve výši 38.371,60 Kč, za pohoštění ve výši 17.000,- Kč, za náklady na zveřejněnou inzerci, za uložení uren ve výši 17.220,- Kč, za odměnu notářů ve výši 713,30 Kč a za náklady na výživu pozůstalé manželky ve výši 5.000,- Kč měsíčně. Poškozený [REDAKCE] za náklady za ubytování, vynaložené v důsledku jeho syna [REDAKCE] ve výši 12.250,- Kč a matka poškozeného [REDAKCE] paní [REDAKCE] ve výši 59.154, 70 Kč, jako náklady na dopravu a za ubytování, v souvislosti s pohřbem jejího syna.

Oproti předchozímu rozsudku nebyli oba obžalovaní posuzováni jako spolupachatelé podle § 9 odst. 2 tr.zák. a krajský soud byl povinen rozhodovat o povinnosti jednotlivých obžalovaných za škodu, kterou [redacted] způsobil usmrcením poškozených [redacted] a [redacted] obžalovaný [redacted] usmrcením [redacted]. Při posouzení jedné třetiny přiměřených nákladů na smuteční ošacení, část nákladů za úřední překlad dokladů a za zaplacené náklady na vypravení pohřbu zemřelých a odměnu notáře za projednání dědictví s přihlédnutím k částkám poskytovaným státem, rozhodl soud tak, že podle § 228 odst. 1 tr.ř. se ukládá obž. [redacted] povinnost uhradit poškozené [redacted] roz. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] okr. [redacted] škodu ve výši 28.232,- Kč, obž. [redacted] poškozené [redacted] roz. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] škodu ve výši 12.772,- Kč, [redacted] roz. [redacted] nar. [redacted] bytem [redacted] škodu ve výši 3.637,50 Kč, [redacted] bytem [redacted] škodu ve výši 12.250,- Kč a [redacted] bytem [redacted] ve výši 64.805,- Kč, přičemž podle § 229 odst. 2 tr.ř. se odkazují poškozené [redacted] a [redacted] se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení prostřednictvím soudu podepsaného k Vrchnímu soudu v Praze (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 252 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (247 odst. 2 tr.ř.)

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 4.11.2005

Předseda senátu:
JUDr. Roman B á r t a, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Adéla Cvetková